

Sygn. akt III A Uz 36/12

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Irena Różanska – Dorosz (spr.)

Sędziowie: SA Elżbieta Kunecka

SA Stanisława Kubica

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2012 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania S. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi we W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 15 września 2011 r., sygn. akt UIII 1430/11

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu odrzucił odwołanie S. C. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 10 sierpnia 2011 r. odmawiającej przyznania wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd ten wskazał, że odwołanie podlegało odrzuceniu na podstawie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c., wobec niewniesienia przez wnioskodawcę sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS do komisji lekarskiej, podczas gdy odwołanie oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Wnioskodawca złożył zażalenie na powyższe postanowienie podnosząc, że lekarz orzecznik przyznał mu rentę, a jego stan zdrowia nie pozwala na wykonywanie pracy, wniósł o uchylenie lub zmianę zaskarżonego postanowienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń

Spółecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Wbrew stanowisku Sądu Okręgowego, wnioskodawca w swoim odwołaniu od decyzji odmawiającej przyznania mu renty z tytułu niezdolności do pracy nie wskazywał, że nie zgadza się z określoną przez lekarza orzecznika datą powstania tejże niezdolności, lecz przeciwnie podniósł, że wobec tego, że lekarz orzecznik ZUS uznał go za osobę niezdolną do pracy, winno mu przysługiwać prawo do renty, a dodatkowo wskazał, że ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy.

Mając powyższe na uwadze błędnie Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie oparte było wyłącznie na zarzutach dotyczących orzeczenia wydanego przez lekarza orzecznika ZUS, a w konsekwencji niesłusznie je odrzucił.

Z tych względów Sąd Apelacyjny, w oparciu o treść art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak na wstępie.

R.S.